

prima instanță: D. Sușchevici
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne prin intermediul reprezentantului său,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Vradii Anastasia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Casa Națională de Asigurări Sociale și a Inspectoratului General al Poliției, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015,

constată

La 02 septembrie 2015, Vradii Anastasia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea achitării indemnizației pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 02 noiembrie 2013, a înregistrat căsătoria cu Vradii Vladimir. Din căsătorie, la 08 septembrie 2014, s-a născut copilul Alexandra Vradii.

Menționează că ea nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Vradii Vladimir, care activează în cadrul organelor afacerilor interne în bază de contract.

La 11 august 2015, s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale și Inspectoratul General al Poliției cu cereri prin care a solicitat calcularea și plata în folosul ei a indemnizației lunare pentru creșterea/îngrijirea copilului Vradii Alexandra pe parcursul a

3 ani de la nașterea copilului, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar realizat de către soțul Vradii Vladimir pe parcursul ultimelor 6 luni până la nașterea copilului.

La 18 august 2015, Inspectoratul General al Poliției prin răspunsul nr. 34/5-V-141/15 a respins cererea înaintată, motivînd că potrivit Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 nu poate beneficia de această indemnizație de la locul de muncă al soțului, deoarece conform art. 37 alin. (4) al Legii menționate concediul pentru îngrijirea copilului se acordă doar polițistului.

La 20 august 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul sub numărul V-1351/15, la fel i-a respins cererea, argumentând că, persoana asigurată are dreptul la indemnizație lunară pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, cu condiția că se află în concediu pentru îngrijirea copilului și confirmă stagiul necesar de cotizare, iar potrivit Legii bugetului, colaboratorilor Ministerului Afacerilor Interne nu li se calculează contribuții în bugetul asigurărilor sociale de stat.

Suplimentar mai indică că, Vradii Vladimir pe parcursul lunilor august 2014 - martie 2014, a realizat un venit de 35745 lei, media lunară constituind 5957,50 lei.

Solicită Vradii Anastasia recunoașterea ca fiind ilegale răspunsurile Inspectoratului General al Poliției din 18 august 2015 nr. 34/5-V-141/15 și a Casei Naționale de Asigurări Sociale din 20 august 2015 nr. V-1351/15; a obliga Inspectoratul General al Poliției și Casa Națională de Asigurări Sociale, în mod solidar, la plata în folosul ei a indemnizației pentru creșterea copilului Vradii Alexandra, lunar a câte 30% din venitul mediu lunar de 5957,50 lei realizat de către soțul său Vradii Vladimir, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului 08 septembrie 2014 – 08 septembrie 2017; încasarea în mod solidar din contul pîrîților suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 04 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă.

Au fost recunoscute ilegale răspunsurile Inspectoratului General al Poliției nr.34/5-V-141/15 din 18 august 2015 și a Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.V-1351/15 din 20 august 2015.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Vradii Anastasia indemnizația pentru creșterea copilului Vradii Alexandra născută la 08 septembrie 2014, lunar a câte 30% din venitul mediu lunar realizat de soțul Vradii Vladimir de 5654,77 lei pe parcursul a trei ani de la nașterea copilului (08 septembrie 2014 – 08 septembrie 2017).

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Anastasiei Vradii cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei (f.d.74,77-86).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Casa Națională de Asigurări Sociale și a Inspectoratului General al poliției, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 04 decembrie 2015 (f.d. 114-121).

La 28 martie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 122).

La 27 aprilie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne prin intermediul reprezentantului său, a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 27 aprilie 2016, este depus în termen.

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 17 mai 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatelor, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de către Vrabii Anastasia la 02 iunie 2016, a solicitat ca recursul declarat să fie respins ca fiind inadmisibil.

Casa Națională de Asigurări Sociale nu a depus referință, prin care să-și expune opinia referitor la recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne prin intermediul reprezentantului său, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală